

Anti Whiplash Hoofdsteun *Zin of onzin ?*

Voorafgaand:

Inmiddels is de rust weer een beetje terug gekeerd omtrent de "hoofdsteunen" in auto's. Hier wil ik echter de discussie nog even voort zetten, want volgens mij is er méér aan de hand dan enkel oproer over de hoofdsteun.

Ik heb vele artikelen gelezen over die ophef omtrent de hoofdsteun. Het éérste wat me daar bij opvalt is de benaming "antiwhiplash" ! Nou dacht ik altijd dat "anti" betekende "tegen", maar kennelijk loopt mijn taalkundig talent een beetje achter ? Want iedereen die weet hoe een whiplash ontstaat, weet dat dit ONMOGELIJK is ! De enige antiwhiplash hoofdsteun die er is, is die van de haardstoel van wijle mijn opa.

Ik vraag me dan ook gelijk af, hoe serieus moet ik deze ophef nog nemen ?

Het Hoe en Waarom ?:

Maar goed, ik ga tóch een poging wagen. Dan zal ik éérst moeten gaan bepalen in wélke houding de inzittende zich bevind, wanneer de grootste aanslag op de nek plaats vind en wáár de hoofdsteun zich op dát moment bevind.

Bij een achter aanrijding (waar de meeste whiplashen door ontstaan), word men uit de stoel gelicht. Echter hierbij komen zowel de romp als ook de nek in beweging. Hier maakt het verschil tussen een kwalitatief goede of slechte hoofdsteun inderdaad een verschil, net als een juiste of foutieve plaatsing. Máár is dat verschil wel de grote whiplash voorkomende factor ? Ik zelf denk persoonlijk van niet omdat hier bepaalde wetenschappelijke zaken een belangrijke rol spelen. Zo weten we dat de éérste contact nóóit de hardste is. Die komt nl pas op het moment dat de hele kreukelzone dicht gedrukt is. Als je daar naast gaat kijken wat er in die tussentijd gebeurd met de inzittende, kom je tot de conclusie dat op dit moment de inzittende te maken krijgt met autogordels die je tegen houden. **Ofwel een dubbele krachtexplosie !**

Al snel blijkt dat de grote klap komt op het moment dat mijn gordels me tegen houden en NIET zoals vele suggereren, op het moment dat ik achterover geslagen word in mijn stoel. Ofwel, de hoofdsteun is in de meeste gevallen niet eens functioneel in gebruik. Dat gebeurt namelijk pas zodra ik ná de whiplashklap, terug veer in mijn stoel. De krachten zijn op dat moment al voor méér dan 50% afgenomen (exacte getallen kan ik niet noemen, vandaar extra veilige marges ingebouwd). Dit betekend dus dat er twéé momenten bestaan waarop een whiplashrisico berust namelijk het moment dat men door de autogordel tegen gehouden word én het moment waarop men terug geslagen word in de stoel.

Vervolg van Het Hoe en Waarom ?:

Naar mijn mening is de kans op whiplashletsel vele malen groter bij de eerste afremming door de auto gordel. Ten eerste omdat deze het grootste gedeelte van de snelheid al opheft. Ten tweede omdat dit moment ook de grootste impact ontstaat doordat de kreukelzone opgeheven is. Daar naast óók nog eens, omdat een inzittende bij de eerste confrontatie zich schrap zet en in de meeste gevallen al weer geheel ontspannen is op het moment dat de vertraging gerealiseerd wordt door de stoel. NIEMAND is namelijk in staat om die eerste schrikreflex zo lang vast te blijven houden. Een niet juist geplaatste hoofdsteun kan bij deze laatste impact wél een belangrijke rol spelen, maar niet van een dusdanige betekenis dat je daar alle whiplashen aan toe kan bedelen. Dat geldt overigens óók voor de gebruikte materialen en systemen. Want het meest ingrijpende moment heeft dan al plaats gevonden.

Dus vraag ik me af wat er méér achter deze plotselinge ophef zou kunnen zitten ?

Fabrikanten;

Nou is het héél erg vreemd gesteld met de mens, als het gaat om prikkeling. In geval van fabrikanten is de juiste "prikkeling" dé bepalende factor of men succes zal hebben. Succes, in de vorm van verkoop. Immers moet de toko blijven draaien ! Op momenten zoals nu met de kredietcrises, kunnen dit soort discussies uitgelokt worden om, zoals men dat deftig noemt, de branche levendig te houden. Want zeg nou zelf; gratis reclame is er genoeg gemaakt. Bovendien kan een individueel merk, ook zo'n soort discussie uitlokken om zich op een gratis manier positief er uit naar voren te laten brengen, zónder dat iemand daar ook maar enig besef van heeft. En zo zijn er nog diverse redenen op te sommen.

Kortom redenen genoeg om een hype te veroorzaken !

Men heeft het niet door als consument, maar in de reclamewereld kom geld; negatieve reclame is óók reclame !

Overheden;

De overheid zélf kan zo'n hype ook soms best gebruiken. Want de afgelopen tijd is de rol van de overheid steeds vaker een twijfelachtige rol weg gelegd. Ze steken wél hun nek uit voor grote bedrijven en banken. Dus het grote geld ! En uiteindelijk met het geld van de "gewone" burger, en wat krijgt men er voor terug ? Bovendien zijn er tal van commissies in het leven geroepen waar door men het gevoel heeft gekregen dat de overheid besluiteloos, dan wel onzeker is als het gaat om beslissingen forceren dan wel doen. Ofwel wordt ze laksigheid en besluiteloosheid verweten. En zo zijn er tal van voorbeelden te geven waarbij de burger het gevoel krijgt dat men maar blijft inleveren en er niets voor terug krijgt, en er maar wat

Vervolg van Overheden;

aangerotzood word ten gunsten van hen die er zélf een zootje van hebben gemaakt. En zo gaat de verwijding van de politiek met de "gewone" burger steeds verder.

Dus ook de overheid kan wel een positieve impuls gebruiken om het image op te vijzelen. Óók voor hen is de discussie over de whiplash hoofdsteen een gunstig onderwerp. Op de eerste plaats om te laten zien dat ze zgn. actief met een probleem bezig zijn, wat de gewone burger betreft. Bovendien is het wel een héél veilig onderwerp voor ze, omdat men de schuld bij de fabrikanten legt.

Máár is het niet die zelfde overheid die deze auto`s goed bevonden heeft voor deelnamen op de Nederlandse wegen ?

Bovendien, àls de overheid zich zó betrokken voelt, waarom geven ze dan zo ontzettend veel vrijheden aan figuren die op allerlei absurde en onrechtvaardige wijze, de slachtoffers die whiplashletsel hebben opgelopen, nóg verder te kunnen beschadigen. Door o.a. absurde en niet onderbouwde richtlijnen op te stellen ? En waarom laat de overheid het toe dat instanties als het UWV (uitvoerders van overheidsbeleid), mensen goed keuren terwijl ALLES er op wijst dat ze écht niet in staat zijn om arbeid te verrichten ?

Om maar even snel twee van de vele voorbeelden te noemen, waarbij het slachtoffer nógmaals overreden word ! Dus in hoeverre is de wérkelijke rede van de rol van de overheid, niet een manier om te suggereren dat zijn whiplash héél serieus nemen, ofwel de discussie omtrent de antiwhiplash hoofdsteen, onterecht proberen te gebruiken om hun imago op te vijzelen ?

Verzekeraars;

Ook voor verzekeraars is deze discussie natuurlijk een open deur, want voor hen telt enkel; "hoe kan ik zorgen dat ik zo min mogelijk hoof uit te keren ! Dat kan op een paar manieren bewerkstelligd worden.

1. Door letselschade trajecten bewust te traineren.
2. Door risico zo veel mogelijk te verkleinen.
3. Door de schuldvraag bij een ander neer te leggen.

Dit vraagt om uitgebreidere uitleg.

1. Door letselschade trajecten bewust te traineren.

Verzekeraars maken het leven van whiplashslachtoffers expres tot een hel ! Ze rekken het traject van meet af aan zodra ze weten dat het slachtoffer Whiplash-verdachte diagnose krijgt. Immers weten zij dat een Whiplash in de meeste gevallen pas na méér dan een jaar

Vervolg van Verzekeraars;

aannemelijk te maken is, aan de hand van absurd degeneratie. Iedereen die binnen 2 jaar hersteld heeft géén whiplash gehad maar was whiplash verdacht. Dat ze die gevallen handig mee laten wegen door te zeggen dat het merendeel binnen 2 jaar hersteld, heeft als oorzaak, dat ze de rest dan af kunnen wimpelen met een “het zit tussen de oren” verhaal ! Maar feitelijk zou je dus moeten zeggen dat mensen die een chronische whiplashpatroon behouden, de enige échte whiplashpatiënten zijn !

Dat weten de verzekeraars zelf maar al te goed. Vandaar dat bevoorschotting (ook zo`n totaál verkeerde benaming) bewust zéér moeizaam gebeurt. Dit om de patiënt te ontmoedigen. Men gokt er nl op dat men hier door sneller zal kiezen om weer aan het werk te gaan, ondanks dat men niet klachten vrij is. Indien dat niet gebeurt, gaat men de duimschroeven nóg verder aan draaien door zaken te gaan suggereren cq insinueren om alsnog het slachtoffer verder te demotiveren om zo door te gaan. Ofwel alsnog aan de slag te gaan zonder dat de problemen werkelijk opgelost zijn. Als ook dat niet werkt, komen ze met belachelijke vergoedingen die niet in verhouding staan tot het werkelijke leed, maar om het náást alle aantijgingen extra aantrekkelijk te maken om afstand te doen van hun rechten. Etc. etc. (heb geen zin om nog verder te gaan, want kan een héél boekje open doen over hoe grenzeloos schandelijk en onmenselijk men behandeld word. Maar men snapt mijn strekking nu in ieder geval, en daar gaat het om.

2. Door risico zo veel mogelijk te verkleinen.

Het risico verkleinen kan je op verschillende manieren doen. Zo kan je nadenken over je product, om te zien op welk vlak je het kan verbeteren zodat risico`s verkleind kunnen worden. Maar aangezien verzekeringen enkel een papieren bestaan zijn, valt daar weinig in te veranderen. Wél zou men een positie in kunnen nemen dat men winsten cq overschotten gaat gebruiken om onderzoeken ter verbetering van de veiligheid én verbetering van inzichten die kunnen leiden tot eerder herstel en dus in beide gevallen leiden tot een kosten besparing. Echter in het geval van Whiplash maakt men liever misbruik van het feit dat het een moeilijk definieerbare aandoening is. Men stopt in dat geval liever geld in juridische strijd.

3. Door de schuldvraag bij een ander neer te leggen.

Óók kan je risico verkleinen dóór opzoek te gaan naar een andere zondebok zodat je de schuld door kan schuiven naar een “derde” partij. In dit geval de fabrikant ! Óók voor verzekeraars is deze discussie dus héél interessant, en hebben zij mogelijk baat bij deze hele discussie!

Kortom; De hele ophef omtrent de zgn. antiwhiplash hoofdsteun komt wederom de verkeerde partijen ten goede !

Conclusie;

Er wordt weer een hele hoop ophef gemaakt over iets wat nóóit zal bijdragen aan een drastische vermindering van whiplash, maar wellicht wél een bevordering kán hebben mbt de twijfelgevallen. Aangezien juist de chronische whiplash de grootste zorg zou moeten zijn, slaat men de plank hier wederom de plank mis

Oplossing;

Een pasklare oplossing zal er waarschijnlijk NIET gevonden worden zolang men niet exact kan aantonen waar het letsel zich bevindt en in welke vorm en mate. Tot die tijd zal men het moeten doen met dat wat er al bekend is.

Optimalisatie;

Wil men optimaal resultaat boeken, moet men ophouden met creatief de huidige kennis te verdraaien in eigen voordeel. Bovendien moet men ophouden met het opnieuw uit willen vinden van het wiel, door gelden die nu op de verkeerde manier verkwist worden, aan te wenden voor wérkelijk vernieuwend onderzoek. Óók moet men direct op houden met het koeioneren van slachtoffers onder het mom van “ontmoediging”, omdat ontmoediging al dagelijks plaats vindt in het leven van een Whiplasher ! Tevens moet men Whiplashers voorzien van duidelijke informatie mbt de mogelijkheden die er heden ten dagen zijn, om zo veel mogelijk in beeld te brengen.

Daar naast zou het zéér wenselijk zijn, als revalidatiecentra`s de “oude” protocollen los zouden laten, en iedere patiënt met Whiplashverdachte omstandigheden individueel gaat behandelen. In plaats van ze allemaal in een vast traject te duwen, volgens streng protocol. Immers betekend whiplash in hun ogen toch niets anders dan een algemene benaming van “nek trauma” ? Wat dus een scala aan verschillende letsels kán betekenen.

Ik ben héél erg benieuwd hoe jullie opvatting hier over is.
Ik verneem jullie reactie dan ook graag via info@whiplashinformatie.nl

Vrgr, Paul